

dianen fem, så kan det ikke lade sig gøre, fordi der er afsat ressourcer i fødevarekontrollen til, at man vælger den laveste fællesnævner i alle tilfælde. Hvorfor skriver man så fire til seks, når det altid er udgangspunktet fire, man vælger? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Kl. 14.35

**Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):**

Nu var det spørgsmål, jeg fik stillet, jo egentlig, om jeg mener, at fødevarekontrollen er blevet svækket på trods af de garantier, jeg har givet om det modsatte, hvor jeg så siger, at der ikke er sparet fra min side på selve kontrolindsatsen fra 2005 til 2006.

Jeg har også sagt, at vi nu laver en undersøgelse af, hvorfor det er, at der er knap 5 pct. af virksomhederne, der ikke har fået de besøg, de skal have i 2005. Der må vi så se, hvad undersøgelsen siger. Vi har aftalt med Dansk Folkeparti, at er det sådan, at den viser, at der er behov for at se på en tilførsel af yderligere ressourcer, så må vi jo se på det. Men der er i dag bred mulighed for, at tilsynet kan fastsætte forskellige frekvenser for forskellige typer virksomheder.

**Jens Peter Verner (S):**

Helt ærligt, er det ikke naivt af ministeren at forestille sig, når man hele tiden strammer skruen i forhold til den økonomi, der er til rådighed, at medarbejderne så skulle vælge den højeste fællesnævner? Er det ikke en helt naturlig ting, at man så vælger den laveste? Og dermed har ministeren vel også med sine nedskæringer et ansvar for, at der bliver en ringere fødevarekontrol. Ministeren har vel også et ansvar for, at der bliver en ringere fødevarekontrol, når dyrlægerne mister deres medhjælper, sådan at de selv skal lave arbejdet. Det kan der vel ikke være nogen som helst tvivl om.

Det er da underligt, at ministeren ikke kan erkende, at sådan ser det nu ud, når medarbejderne på tv-skærmen går ud – og det skal der altså meget til at statsansatte medarbejder gør – og siger: Vi har ikke ressourcerne til at lave vores arbejde ordentligt på grund af de nedskæringer, vi har fået.

Så synes jeg altså også, at ministeren skulle erkende, at der er en meget, meget alvorlig situation i forbindelse med fødevarekontrollen.

**Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):**

Nu er det sådan, at Socialdemokratiet kun tænker på ressourcer, og jeg kan forstå, at Socialdemokratiet vil bevilge 60 mio. kr. ekstra. I regeringen foretrækker vi at analysere problemerne først, finde ud af, hvad årsagen til problemerne er, og så beslutte, hvad der skal gøres. Det er jo ikke altid sådan, at tingene skal løses ved at tilføre flere penge. Men jeg har jo sagt, at hvis undersøgelsen viser, at det også er et spørgsmål om, at der skal tilføres flere ressourcer, for at vi får rettet op på de problemer, der er, så er vi parate til at diskutere det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

**Spm. nr. S 4147**

10) Til familie- og forbrugerministeren af:

**Poul Henrik Hedeboe (SF):**

»Vil ministeren kommentere det meget omtalte egenkontrolprogram, som efter spørgerens opfattelse i en række konkrete og groteske tilfælde har spillet fallit, når man ser det i forhold til den anden eksisterende ordning, hvor en tilsynsførende fra en fødevarerregion har haft sin daglige, fysiske gang på virksomheden og har kunnet overvåge, at fødevarerens sikkerhed blev overholdt?«

**Poul Henrik Hedeboe (SF):**

Jeg vil godt spørge lidt ind til egenkontrolprogrammet. Jeg har selv en opfattelse af, at den kontrol på baggrund af en række sager, f.eks. med Thulin Kød og Skare Meat, har spillet fallit i forhold til den ordning, hvor der er en medarbejder, der har sin daglige, fysiske gang på stedet. Jeg vil godt bede ministeren om at kommentere det program.

**Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):**

Der vil jeg da gerne sige, at det jo ikke er sådan, at man kan sige, at egenkontrollen står alene. Der er jo i og for sig en kombination mellem den egenkontrol, der finder sted, og så den offentlige kontrol. Men det er jo naturligt nok, at man siger – og det er jo også en del af hele EU-reguleringen på området – at der som udgangspunkt er en egenkontrol, som i virkeligheden betyder, at virksomhederne selv må tage ansvar for det, de producerer, og det, de handler med osv.